

Передплата

на «РУСЛАНА» вписується:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і вирв не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Домбровського (Хорулицьки). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Русляни звертає ся лише на попереднє застереження. — Реєстрації неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 33 с. від стрічки.

Ломати чи єднати?

Про парламентарне положення пишуть нам з Відня:

(+) Події в угорськїм соїмі і застана обструкції не остали без певного впливу на відносини парламентарні в державній радї. І тут доходять до переконання, що скоро Угорщина позбула ся обструкції і почала позитивну роботу, повинен і в Австрії настати лад і почати ся робота, яка би дала Австрії спомогу, станути до переговорів з Угорщиною із заграничними державами в справі торгових договорів.

Одначе роздроблена на ріжнородні політичні і національні групи державна рада не може здобути ся на якийсь одноцільний погляд що-до уздоровлення парламенту, а до того і правительството не приймає в тих змаганях рішучої участі а займає вижидаче становище. Німецькі сторонництва, котрі змагають до зломаня чеської обструкції, ухвалили, щоби: 1) дотеперішній регулямін строго інтерпретувати і мають уложити зміни тих точок, які доси в практиці на їх погляд хибно виконувано. 2) Засіданя мають відбувати ся щоденно, отже відпадуть свобідні дні в суботі і понедїлки і мають тривати до пізної години вечером. 3) Президія може числити на піддержку сторонництва. 4) Німецькі сторонництва лише за дозволом мають брати участь виїмково в розправі над наглими внесенями, а здержувати ся від всяких окликів підчас промов бесїдників. Сї постанови предложено вже польському Колу, фєвдалам чеським, німецькому центру і румунському клубови, а також міністрови-президентови, котрий заявив, що нічого не має проти точної інтерпретації регулямину, а противний лише насильним змаганям.

Одначе як з промови д-ра Дершати на недільнім вічу в Оломунцу виходить, змагають Німці дійсно до зломаня чеської обструкції. Се очевидно приневолює чеських послів думати про відповідну організацію із свого боку і скріпленє своїх сил і в тій цілі вступили чеські послі в пересправи з Італійцями, Славянським Союзом, Руским Клубом і ліберально-словінським клубом і запевнили собі певну піддержку з сего боку, позаяк зовсім ясно проглядає з німецького табору намаганє, ще більше скріпити в Австрії верховладу німецького живла а згнобленє славянського. Антисемітські послі Шайхер і інші на вічу в недїлю в Тульні піднесли навіть гадку, щоби устроїти похід до Відня 50—60.000 селян, котрі би приневодили чеських послів відступити від обструкції і ся думка, хоч в троха відмінній висловлена формі, живо нагадує оклики всенімецьких послів Герцога і Штайна, звернені до Віденців: ви повинні на улицях убити чеських послів!

Польське Коло з свого боку знов радить над способами уздоровлення державної ради, а там проявляють ся дві струї, одна, що згоджує ся з поглядами німецьких сторонництва, котрі бажануть зломати чеську обструкцію, друга, що вважає таку до-

рогу хибною і бажав дорогою порозуміння єднати Чехів до залишеня обструкції.

Дотеперішній досвід показав, що ломанє обструкції викличе замість дотеперішньої «технічної» — галасливу і галабурдну, яка може довести до таких подій, як в памятній ночі 8. червня 1900 р. Тим то і міністер-президент противний всяким насильним способом поборованя обструкції. Тут бо стоять в боротьбі з собою не два сторонництва, а два народи, а народу не можна побороити регулярованными способами, хоч би як строгими.

Єдиний вихід з сего зачарованого круга є переведенє порозуміння поміж Чехами і Німцями і тут головна задача спочиває на правительстві, щоби Німцям вибило з голови їх верховладні змаганя, а тоді можна буде приєднати Чехів до залишеня обструкції. Всякі насильні змаганя мусять ще більше заострити парламентарне положенє і викликати опір та довести до повного розладу.

З канадійської Русі.

Подає о. Дялтонід Філяс Ч.С.В.В.

(Дальше).

VII.

Мойсей і Арон в Канаді.

Жидів в Єгипту до Канаану, як відомо, провадив Мойсей, а що він був «гугнивий і медленозвичний», себ то не вимовний, додав єму Бог вимовного Аарона. Нашим ємігрантам в путешествію в Галилеї до Канади не трафив ся віякий Мойсей, хіба громада малих жидиків-агентів, що потрафили народ ледви доставити над беріг моря, але через саме море не важили ся людий вести. Тимто й ваші люди, видаючи се море й не гадає розступати ся перед ними «сюду й сюду», мусїли шифою ратувати ся на другий бїк Атлянтику. І через пустиню Ассинбойї не вів їх Мойсей — везли їх Сипярскі зелїзницї. Сяк чи так — а нарид посїв вкінци обіцяну Канаду.

Але чого то не докаже лямент і наріканє, а особливо у Русина? Обійшов ся без Мойсея в дорозі через море, і пустиню Ассинбойську — та затужив ва ним, на смерть затужив, вже осївши в новій землі. Кликав до неба, писав листи і просьби до старокравних архiereїв, заводив жалї по газетах «дайте нам дайте як вже не Мойсея, то хоч яких звичайних сьвящеників». Але літа йшли і минали — просьби і жалї не помагали. Францускі Амалікити і роспійські волокити вже зачали вдирати ся в стадо нового Ізраїля. «Так дальше бути не може». Загрозив тоді канадійський народ — і загрозив і Богови і галицким єпископам і Римови і власній душі-совісти: як не прийде Мойсей від ває, то ми самі собі спрокоруємо якого. І спрокоровали.

На крилах парохода, з далекої Одеси, прибав в довгою бороною, широкими рукавами, розбиваючи на воду, але воздух «сюду й сюду» довгими полами ряси Мойсей — Серафим. «Аз єсьм владика» закликав до здивованого, а ще більше розрадованого Русина американського, а хто меві дасть 50 доларів (25 готівкою а 25 опїсла), тому я удїлю кавалок з мого владичого духа і він буде Серафимским єреєм в Канаді».

Але американський Русин, хоч вже і по англійски дещо вміє второпати, не второпав як слїд бесїди нового Мойсея, особливо, коли почув, що новий Мойсей править о доларах. Серафим хоч і не гугнивий і не медленозвичний, але бесїда єго просто московска. І от до помочи єму, не від Бога, але від духа американського бізнесу явив ся пожаданий Аарон — вимовний, бо на єміграційній душі довгі літа вигрававший золоту пісню, агент Генік в Winnipeg-у. «Серафим заробити хоче по 50 доларів, погадав собі, а я зароблю в двоє тільки, або і в десятеро, як бізнес удасть ся». І створив бізнес. Зложив компанію з себе і двох хлопів разом, як кажуть з Березова великого, Нєгрїча і Бодруга, але приновивших ся до американських штучок: один гандлює в склепї, другий грає ролю донисувателя до газети в родї Івана Політики. Тереном бізнесу має бути торговля землею і ємігрантами, інструментом має бути часопись «Канадійський Фармер», котрою закидає ся всі хати рускі в Канаді і наженє ся кожного легковірного в матію компанієстів бізнесменів. Серафим зі своєю акцією «спасительною», як післанець від самого Бога, послужить до того, щоби всю Русь канадійську, а може й всю американську Русь звязати в компанію релігійним китом.

Отсе є властива містерія того квасу, якого в Америці наробив Серафим, а радше гурток агентів — вже такої з руского накорінку, але підшитих американською хитростію і аспіруючих до робленя інтересів на релігійних струнах нашого нарсду.

Колиб не сей гурток агентів, Генік, Бодруг, Нєгрїч, то Серафим зі всім своїм московским шахрайством не був би був в станї авї кроку зробити межа нашим народом. Як Москва — він початково звернув ся був до православних, чи то з роду чи з апоставї. Але православна праса американська відроза зміла єго такими помиями, що Серафим стратив надїю на який-небудь між ними інтерес. Пустив ся проте «на село людий дурити», спровадженний до Канади Геніком, і о скілько з одной дописи в «Свободї» можна добачати, якимсь сьвящеником зі Союзних Держав. Колиб «Свобода» була від самого початку заняла супроти Серафима становиско, яке єї наказувала, вже не кажу, католицка совість «боронити стадо Русинів-католиків перед вовком — шизматичким проїдисьвітом», але сама справа чисто народна «боронити Русь перед російским баламутом», або хоч і сам хлопський розсудок «не всякому духови вірити» — був би Серафим безберечно і від канадійских Русинів дістав належиту відправу. Але стало ся інакше. Хоч і патріарх царгородський відписував інформуючим ся, що Серафим не є ніяким єпископом грецким, хоч євнод російський відповідав, що він не є єпископом російским, хоч і часописи англійські і французєкі писали, що се є простий шахрай — «Свобода» обстала за єго єпископством, а вмівяючи єму в добро се, що він не признає ні Риму, ні ніякої власті церковної над собою, гейби тихцем пригапула єму, що він як-раз надає ся до витвореня «независимої церкви рускої» в Америці. Генік же et Comr., не маючи і найменшого понятя о тім, в чім лежать який такий інтерес, чи церковний чи народний Русинів канадійских, підхопили в глумим одушевленем релігійне Серафима шахрайство до своїх самолюбних і користолюбних інтересів. Як гончі собаки, що бі-

гають поза корчі та виганяють з них дичину під стріли стрільців, от так пустив ся Генік з комп. по кольоніях руских, виганяючи зпоза корчів всякого, хто хотів дати ся вигнати в матню Іх і Серафимову. Серафим, впускаячи в свою кишеню 25, 30 і 50 доларів, «святяв по-пів», Генік з комп. розпарцельовував рускі кольонії новим попом в парохії і вербував рівночасно передилатників до «Канадійского Фармара» та охотників до заснованя нового товариства «независима руска церква». З великої однак хмари, не пішов великий дощ, як аранжери сподівали ся і по світі розтрублювали.

(Конець буде).

Япансько-російська війна.

Короткий огляд.

Зваживши, що дня 9. лютого збув ся перший япанський напад на Порт-Артур, минув тому кілька днів як-раз перший місяць япансько-російської війни. З того приводу подали часописи календарієм подій за сей час. Однак з огляду, що в тій повени вістий годї сконтролювати, що правдиве, а що ні, або тільки в часті, а довільне вибране і зіставлюване фактів дело би односторонній а неправдивий образ, волимо подати загальний образ дотеперішних обосторонних обосторонних успіхів.

Першим питанем є: чому Япанці розпочали війну так нагле і так скоро, в негоді, бо зямову пору, коли на Жовтім і Япанськім морях шалють бурі, ріки замерзли, а рухи війск в снігах та студії не тільки що представляють великі трудности, але і тяжше дають ся укрити перед вивідуючою, легкою кавалерією, якими є російські козаки.

З двох причин Япанці рішили ся на те. Передовсім тому, що з балтійского моря вже вибирала ся була в дорогу російська флотія адмірала Віреніуса і за кілька неділь вже мала скрішити порт-артурску ескадру, яка тоді разом з владивостоцкою мала би рішучу перевагу над япанською флотією. Порт-артурска ескадра вносила мала 130.000 бочок, флотія Віреніуса 40.000 бочок, отже разом 170.000, коли япанська флотія при першій нападї мала тільки 150 000 бочок; владивостоцка ескадра вносить ще до того 52.000 бочок, коли вся япанська флотія не перевищала повности 200 тисячів бочок. Вовні події заскочили Віреніуса вже на Індійскім океані і звідтам він завернув назад до Європи. Отже Япанці присіпили з коначности вибух війни, а не з огляду, немов би то они були вповні приготовані до неї.

Неприготованість до війни Япанців виявила ся в повільній мобілізації і транспортї війск. Уже місяць минув, а Япанці не успіли на суші загрозити ні одного російского становиска. На-

віть заатаковане Порт-Артура від сторони суші, що становить для Япанців перше і кардинальне успіхе успіху і здобуте сеї твердині не збуло ся до сеї хвилі. Тимчасом російські війська пливуть вже цілий місяць манджурскою залізницею без уперти до Манджуриї. З кожним днем зміняє ся положенє в користь Росаї, а на некористь Япанії, яка тільки могла числити на свій успіх і на неприготованість могутнійшого свого противника.

Але до мороза прийде тепер ще гірший час таяня, де земля розмокне, ріки вилиють і ціла Корея стане на довгий час непрохідною. Япанські війська до кінця цвітня не зможуть виконувати більших рухів, аві загрозувати неприятеливи, а тимчасом Росія при помочи своїх залізниць не тільки зможе довести відповідну армію, але і відповідно до стратегічного плану розмістити її понад корейську границю.

Одна ще є невияснена а вельми інтересна точка, яка може мати велике значє для становиска одної чи другої сторони на східних водах — се питає, де знаходиться тепер владивостоцка ескадра під проводом капітана Райценштайна і яка єї судба? Япанська флотія, яка бомбардувала Владивосток лише в тій цілі, щоби вивідати ся, чи російська флотія знаходиться в пристани чи ні, вносила 64.000 бочок, отже скількістю перевищала єї. Владивосток ся в борбу в таких обставинах було би ризиковно, але капітан Райценштайн мав кілька днів випередки і легко міг уникнути єї погоні. Куди він звернув ся і як скінчить ся єго виправа — се порішати питає, чи Япанці стануть неограниченими панами на жовтих водах, чи і тут їм скигне ся нога.

Державна рада.

Між відчитаними на вчорашнім засіданю інтерпеляціями були отсі: пос. Василя Яворского і тов. до міністра торговлі в справі по-привдженя рускої мови в почтових урядах в Галичині; друга інтерпеляція сего посла в справі унослідженя рускої мови в державних урядах в Галичині; пос. д-ра Гладішовского і тов. в справі відносин в рускій гімназії в Тернополі; шп. Кубіка, Ольшевского і тов. в справі урядованя старости Новосельского в Кросні. По відчитаню дальших інтерпеляцій і по поіменних голосованях палата приступила по 5-годинній стратї часу до справи уділення

нагани п. Вольфови.

По короткім рефератї пос. Пльоя з внесенєм на уділенє нагана, пос. Уджаль вострий промові проти п. Вольфа заявив, що для того, хто обиджає нарід, місце не в парламенті, але в криміналі або в заведеню для божевільних.

Пос. гр. Штернберг в погляду, що такий чоловік як пос. Вольф, не може нікого обидити, і звиваючи всіх славянських послів до обструкції, заявляє, що Чехи будуть вести дальше обструкцію, аби боронити інтересів виборців. (Вольф перериває). Гр. Штернберг шукає чогось з кишени і кличе: Не маю при собі цукру. (Сьміх). Пос. Вольф кричить: Дістанеш в лице, хочбим мав згинути!

Гр. Штернберг промовляв дальше, почім забрав голос пос. Вольф, звиваючи ся, що не хотів ударити пос. Скалю, лише вирвати єму кавалок цукру. По промові п. Кльофа ча і кількох фактачних спростованях палата ухвалила п. Вольфови уділити нагану.

Засіданє покінчило ся о 6. годині. Слїдуюче нині.

НОВИНИ.

— Календар. В четвер: руско-кат. Герасима, Юліяні; рим.-кат. Гертруди. — В п'ятницю: руско-кат. Конона; рим.-кат. Едварда.

— Із Стрия. Людовий концерт в честь Т. Шевченка устроює філья «Просьвіти» дня 27. с. м. о 5. год. пополудня.

— Пожарний курс — доносять нам — відбув ся в Підбірцах, львівского повіта, в неділю дня 13. с. м. під управою голови львівского «Сокола» д. А. Будзиновского. Мимо зимна і болота треба курс від 3. до 8. год. вечером без перерви. Треба було великого пожертвованя зі сторони львівских Соколів, щоби уїшовши 1½ милі пішки серед грязкого болота, брати ся на місці сейчас без відпочинку до роботи. Ціле село збігло ся, щоби власними очима оглянути силу і діланє недавно справленої громадської сикавки. Всі зібрані а між ними і жид-коримар витревали до кінця науки. По науці загальній з кількох п'ятих місць пробовано сикавку. Де лиш був який збірник води, чи яка сажавка, чи керниця, там приставлювано сикавку і пробовано, як далеко їде струя води, і міряно кроками і записувано, з якої сажавки на котру хату буде ся пускати воду в случаю пожару. Зроблено пробу також з церквою: чи сягне вода на церкву. Перевірено ся, що сикавка несла воду значно вище, чим хрест на середній бані церкви. Радість і одушевленє видко було на ликах селян, бо всі присутні переконали ся, що мають добре оружє проти пожару. З якою точностю переведено науку та з яким запалом вziali ся наші Соколи до праці, нехай посвідчать се, що виномовано до дня дві сажавки і більшу половину одної глибокої керниці, а при тім стверджено також, чого досі в селі ніхто не знав, що є в нїм 154 керниць. Нехайже хто тепер скаже, що праця Соколів то — фантазія! Дали нам примір праці і посвяченя львівскі Соколи, тож і ми Соколи з Підборець возьмемо ся до праці, щоби був з неї пожиток для народа. — Сокол.

— З Тернополя доносять: Ученики реальної школи устроїли дня 13. с. м. вечерок в честь Т. Шевченка. Промовляв проф. Терлецкий. Концертова часть випала гарно. — Загальні збори фільї Р. Тов-а недаг. будуть дня 25. с. м. в ко-

3 Володимир Бирчак.

Урвана пісня.

(Новела).

(Дальше).

V.

В три годині по слобі скінчила ся вечера. І по комнатах розносив ся ще відгомін голосних тоастів, а дружба вже крикнув:

— Коломійки заграй нам, музико!

І музики заграли. З початку тихо, а опісля як ті чародії в казках пірвали всіх у танець! І як полетіли пари — начеб де з десяти дудівло розгуляних весіль!

А там біля стін, то десь не лози подали ся від вітру — а клонили ся хлопці, просячи раз у раз дівчат у танець. А між ними хлила ся і тая зелена лоза — хливив ся Генія любчик своїому коханню, звиваючи в танець. І полетіли мов голубів пара: боркуку! боркуку! борку!

Там долом розтягли ся села — а горою лиш хмари одні мерехтять!

І летить голуб — при боці голубки! Боркуку! боркуку! борку!

Та хто збагне тайну?! — може се й останній його із нею летіння? І летить голуб при боці голубки: боркуку! боркуку! борку!

Але в тім сказала вона:

— Ти прийдеш сими днями може до вас?

— Та приїду, сьрденько, приїду! Я вправді недавно був уже у вас, та вже раз хотів би я наїтнитись тобою.

— Ну, ну! Приїдь, приїдь, — сказала усьміхаючись — тимдільше, що й татко хотіли би в дечім порадитись тебе. Знаєш, татко хотять тепер у нас отворити читальню «Просьвіти», то й в дечому хотіли би порадитись тебе. Ах, бо й поправді! — який бідний, той бідний наш люд! Всі тиснуть — всі дусять його! А все через те, що ніхто з нашої інтелігенції не трудить ся над ним! Ах, і кількож то рук наш треба єтде змозолити, нїм повстане закована правда! Нїм настане той преясний день і воскресє наша ненька — ненька Україна!

І полетіли далі мов голубів пара. Боркуку! боркуку! борку!

«Ах і яка мила, яка гарна вона!» — перелетіло йому через думку. — «І деж би иньша так у всьому годила ся з ним! Мов гравіт сивля Іх любов, бо лучить Іх не лише одно кохєнє, а й ще сивільні ідеали, сивільна ціль життя і любов до бідного — рідного люду!»

Боркуку! боркуку! борку!

VI.

І перелетів ще раз із нею тай посадив її коло мамці.

— А! Як ся маєте, як ся маєте? — витала добродійка — і дала інтимно, схилившись до нього — І щож чувати коло вас...? — Я їхала сюди... і аж серце краєлось мені, коли я дивилась, на ті бідні — пребідні села!... Ах, бо й поправді, який бідний, той бідний наш люд!...

— Та поправді, поправді! — докинув Гошовський — особливо тепер під весну всі села викликають досить прикре вражінє.

— А видите, видите! — сказала добродійка — та й я се підмітила! І сейчас, сейчас... прийшло мені на думку, що ми... таки мусимо працювати для бідного люду!

Ми... бавимось ту — а там... там десь і в неодній хаті нема шматка хліба! Ах, і який бідний, той бідний наш люд! І ми мусимо віддати йому усьо нашу душу! Ах, тому бідному — пребідному люду!

— А ми, правда, Славку — шептала знова Генія, йому руку стискаючи, — ми, правда, віддамо йому усьо нашу душу?! І все наше щастє ме лиш лежати в його щастю! Правда, Славку?! Таж сего жадає і людська гідність!

— Зрештою ідіть там до мужа — докинула добродійка — він з вами ближе про те поговорить!

Гошовський пішов, а пані добродійка тимчасом сказала до Генії:

— Геню, Геню! Аво, Галя має ту саму суколку, що була в Глубокім! Лиш газою прикрила! Геню, Геню! Лиш газою прикрила!

(Дальше буде).

мнатах „Рускої Бесіди“ о 2. год. пополудни. — Товариські сходни членів „Сокола“ будуть дня 19. с. м. о 8. год. вечер в сали „Міщ. Брацтва“. По відчиті д-ра Ол. Грабовського будуть товариські завави. — Заходом філії „Просьвіти“ відбуде ся відчит дня 27. с. м. в сали „Міщ. Брацтва“. — На гімнастичні вправи „Сокола“ ходить: 11 дїтий, 24 паночки і 40 мушци. Вправи відбувають ся в трех відділах окремо.

— 3 Коломиї. Заходом артистично-викладової секції „Народного Дому“ буде в неділю дня 20. с. м. в сали „Нар. Дому“ популярно-науковий виклад Впр. проф. Мях. Рибачка про „електричність“ (з демонстраціями), часть II. Початок точно о 6. год. вечер. Вступ вільний.

— 3 Перемишля доносять: Заходом філії тов-а „Просьвіти“, філії Тов-а педагогічного і тов-а „Січ“ в Перемишля завязав ся „Кружок наук и іт“, котрий буде мати на цьлі: 1) вислати своїх відпоручників а відчитами до поодиноких читалень цілого повіта перемиского; 2) закладати курси для анальфбетів, та їх підмагати і надзорувати і 3) устроювати представлени аматорски.

— 3 Теревовлі. Дня 23. с. м. о 3. год. пополудни відбудуть ся рчнї загальні збори каси позичкової „Поміч“ в Теревовлі, товариства зареєстрованого з обмеженою порукою, в льокалі власнім. Порядок парад: 1) Касовий звіт дирекції за час від 1. січня до 31. грудня 1903. 2) Провірене предложень рахунків і балансу. 3) Розділ звсків. 4) Вильосованє і вибір 1/3 членів Совіта управляючого. 5) Внески членів

— Краєва рада шкільна іменуєвата Мечисл. Пуци заступником учителя в гімназії в Ярославі; іменуєвала в народних школах: Брон. Нижанковського управителем 6-кл. жін. школи в Яворові, Алекс. Дещаківського управ. 5-кл. муж. школи в Підгайцях, Юл. Криницьку, Мар. Міську і Марию Данецку учит. 4-кл. жіночих шкіл в Горлицях, Мар. Бібівну і Стан. Єльчківну учит. 4-кл. школи в Сулковичах, Авр. Голігера учит. мойс. релігії в 4-кл. шк. муж. в Журавні, Стеф. Свистацького учит. 3-кл. шк. в Запрю, Каа. Лискевича управ. 2-кл. шк. в Горожанці, Мар. Радванського управ. 2-кл. шк. в Іздебках; — учительками 2-кл. шкіл: Мар. Кшиштофівну в Бікні, Мар. Борковску в Нижбірку новім, Герм. Кохану на Котиківці в Городенці, Апол. Куєснїрчківну в Розборі; — учителями (льками) 1-кл. шкіл: Кар. Витулську в Сілці, Вас. Ржондзістоґа в Божшкові, Мар. Виницьку в Володимирцях, Йос. Осовського в Журівці, Соф. Цетнерову в Богданівці, Амал. Козловску в Передбуржу, Пет. Онуферку в Полупанівці, Гната Хаджая в Городищі, Мар. Мілерівну в Заврю і Соф. Станкевичівну в Бишицях; — перенесла: Мат. Дещаківна з Рончиць до Дембвиці Мар. Новицьку з Зубки до Вільши, Фьлор. Конечну з Рицарки до Лопанова, Там. Перейму з Швдловець до Білники і Вінк. Лапчак з Борусова до Новосілки. — Кр. рада шкільна видучила громаду Русієльничі, в перемискім окрузі, із шкільного обсягу в Кривичі і zorganizувала 1-к. школу в Русієльничих, та в Ясініцї Мавьовій, турчанського округа.

— Затвердженє вибору. Цїсар затвердив вибір гр. Мечислава Борковського з Мельниці на презеса і Тадея Чарковського-Голєвського з Васучку на заступника презеса повітової ради в Борщеві, а д-ра Станислава Рудрофа із Швайковець на презеса і Альфреда Дашота з Матеушівки на заступника презеса повітової ради в Чорткові.

— Для Бучаччини. Нові вибори до повітової ради в бучацькім повіті відбудуть ся: дня 13. мая з групи сільських громад (12 членів); 16. мая з групи міських громад (6 членів); 18. мая з групи більших помісностей (8 членів).

— Мазури їдуть до Прус на роботу. Курґер-ови Івовск-ому доносять з Низька (над Сяном): Вже від тяжка видьдять робітники до Прус, їдуть їх тисячі, а тутешня агенція Амзієра цілыми днями прямо в облозі. Платить ся від особи 6 К (за посередництво).

— 3 Філії „Просьвіти“ в Перемишля. Нововибраний на сегорічних загальних зборах виділі філії уконтетитував ся на пернім засіданю в той спосіб: головою вибрано проф. Олексу Ярему, заступником голови д-ра Теофіля Кормоша, каспером п. Спиридона Губчака, контролером п. Івана Мануляка, а писарем п. Олександра Карванського.

— Демонстрация на концерт. З приводу виступу з концертом у Відні чеського скрипкаря Кубелїка прийшло в концертній сали до брутальної демонстрації всенімців. Кубелїка привитано окликами „пфуй“ і кинено ся на естраду, его бити. Кубелїк утік, але серед заміпаня побито віцепрезидента долїшно-австрійського намісництва і потовчено всі зеркала в салі. Концерт відкликано, почім товша зробила демонстрацію перед готелем, де мешкав Кубелїк.

— Дрїбні вїсти. Міска рада в Рудках надїлила рудецкого старосту Альбіна Свیتالського почетомним горожанством. — Гр. Агенор Голуховский міністер заграничних справ, приїхав вчєра до

Львова на 2 до 3 дні. — Посадником м. Долниї вибрано міського лікаря д-ра Станислава Котловського. — Між учениками V кл. реальної школи у Львові появил ся пошестю кір, наслідком чого ученики сеї класи звільнено від науки. — З Триє ту доносять, що по онодїшнім відчиті проф. Фродретта про Російого, італійска молодїж демонструвала на улицах міста за заснованєм італійского університету. — В Ряшеві застрїлив ся Франц Янтош, ученик VI кл. гімназії. Причина самоубийства незвісна. — В Коломиї помер др. Макс. Рознер, старший повітовий лікар.

— 3 львівської архієпархії. Канон. інституцію одержали: оо. Вас. Левицький на Бірки малі, Теод. Кордуба на Глібів і Ник. Рицар на Богутин. Завідательство в Щуровичах одержав о. Теод. Гураль. Сотрудниками назначені: оо. Ром. Заріцький в Дичкові, Стеф. Вашишин в Соронї коло Дубковець і Юл. Фацієвич в Болотні. В проповзичю прийняті на Дубківці: оо. Кир. Левицький, Іван Ілевич, Арт. Авдикевич і Плятон Карпинський; на Підгороді: оо. Теод. Кшишакевич, Гер. Семків і Клим. Кіміньский; на Тейсарів: оо. Ом. Левицький, Ю. Галькевич, Теод. Мурович, Йос. Головкевич, Ник. Романюк, Вол. Присташевский, Петро Мьянько, Йос. Дикий, Плят. Карпинський, Іван Юрків, Вас. Владичин, Фил. Ковальский, Арт. Авдикевич і Ом. Кордуба; на Томашівці: оо. Тома Березовский. Корн. Дудікевич, Дан. Шкурган, Кир. Левицький, Ю. Галькевич, Нет. Коржинський, Йос. Мартинець, Мях. Моссора, Евг. Чубатий, Люд. Заріцький, Іван Барановский, Ом. Заріцький, Вас. Левицький, Юл. Борачок, Яр. Гургула, Йос. Дикий, Іван Рудницький, Вас. Владичин, Теод. Дзьоба, Арт. Авдикевич, Юл. Барановский, Люд. Савицький, Лука Демчук і Плят. Карпинський; на Липищу (по терії): оо. Кир. Левицький, І. Мацак, Йос. Яворский, Іван Палїв, Люд. Заріцький, Сильв. Кизима, Юл. Левинський, Вас. Левицький, Теод. Кордуба, Вол. Андрухів, Юл. Барановский, Теоф. Меч. Кордуба, Вол. Гургула і Ал. Пясецький; на Скнилів (по терії): оо. Теод. Кордуба, Іа. Гучковський, Мих. Горчанський, Макс. Кинаш і Ник. Рицар; на Іванчани (по терії): оо. Сильв. Кизима, Іван Алиськевич, Юл. Борачок, Зян. Перфецький, Теод. Кордуба, Іван Рудницький, Йос. Рейтаровский, Іван Маркевич, Теоф. Пайкуш, Люд. Савицький, Ал. Пясецький, Іван Клиш, Юл. Бачинський і Іван Іванчук; на Довге (по терії): о. Сев. Ямвнський.

— Поетичний кутик.
Фраґменти.
... Є такі хвилі, що в душу вглубитись
В свою бою ся, бо менї здає ся,
Що там немає ні одної струни,
Що звуком чистим, щирим озве ся...
А треба-б тільки погляду одного
Із очий любих, щоб спали окупи
З душі моєї, щоб заграли струни —
Але очий тих не найду ніколи...
10. II. 1904. Франц Михайлів.

— Кождий Русин і Русинка повинен бути членом Руского Товариства педаґ. Вписове 1 К, вкладка членська річно 1 К.

Наука, штука, література

— Концерт в честь Тараса Шевченка у Львові відбув ся вчєра в салі львівської Фільгармонії і заповнив єї битком рускою публікою. Показало ся, що не тільки з огляду на кацацку нахальність, але і з практичного аґледу, щоби дати поміщенє такому численому зборю, сали Народного Дому стала невідповідною до обходів таких наших народних свят. О год. 8. розпочав ся концерт увертюрою з опери „Медєї“, артистично виконаною під батотою капельмайстра п. Конопаска полученими орхестрами 15 і 30 полків. Публіка вслухувала ся залюбки в се море тонів, рухливих і бурливих як оно, широких і різнобарвних, бо і справді так сам вибір твору, як его виконанє можна п. Конопаскови почислити у чималу заслугу.

Сама вже вїстка, що др. Франко буде промовляти на сегорічнім Шевченківскім концерті, викликала сензачію серед львівських Русинів. Надївно ся, що промова Франка буде становити головну атракцію цілого вечера. І не заведено ся в надїях, бо бесїдник сьмілими і ясними чертами схарактеризував становиско Шевченка з цілком нової сторони. Начеркнувши значіне появи Шевченківської музи для відродженя нашої літератури і національної ідеї, бесїдник звернув увагу на короткий, але так сказати-б, „програмовий“ вірш Шевченка п. з. „Ляхам“.

Шевченко — виводив бесїдник — представляє у сій поезії, що „ще як булі ми козаками, а Унії не чути було... братальєсь з вольними Ляхами... аж доки іменем Христа прийшли ксьондзи і запалили наш тихий рай і розлили широке море сліз і крови“, — а се о стілько не вірне з дійсним станом річий, що і перед Унією були

між нами національні антаґонїзми і кроваві усобиці. Не церков була spiritus movens у польскорускій врждї, але захланність польської шляхти на рускій землі і єї заборчі змаганя. Они то і надуживали релігії, противної всякому насильству і проливу крови, до своїх нехристиянських цїлий. Тому і висказ Шевченка, що „кат лютує а ксьондз скаженим язиком кричить: Те Deum Allelujah! є безосновний, а цїхує тільки, яка велика прогалина витворила ся між православними і католиками, що і дух Шевченка не найшов через неї певної кладки. Тому і заключенє Шевченка, що колиб не неситні ксьондзи нас порїзнили — то ми-б і досї жили в згодї, є невірне, як і те, що коли тільки Лях подасть руку козакови, то „знову іменем Христовим возобновим наш тихий рай!“ Національні, суспільні і економічні ріжницї між нами надто зазначили ся різко, щоби так легко они могли вирівнати ся. Впрочім — закінчив бесїдник бойківскою приповідкою — брат братом, а бриндзя за гроші!

З тим, що ми тут переповіли в коротцї і не зовсім може докладно — бо на жаль задля тихого голосу бесїдника, не можна було у величезній сали похонити кожного слова сего гарного відчиту — ширша публіка буде мала нагоду познакомити ся в друку, на що ся ориґінальна а сучасна тема з огляду на постать Шевченка вповні заслуґує.

Представитель молодїжи п. Витвицький, голова „Академічної Громади“ виголосив відтак довшу бесїду, в якій вказав на значіне Шевченківської музи задля освідомленя і морального двигненя найширших мас українського народа.

Відтак почала ся концертна програма виконанєм „Хустини“ на мішаний хор, причім трудні соля виконали зі смаком і прецизїєю п. а. О. Вахнянинівна зі Стрия і п. Волошин. Артистичним вершком вечера був сим разом фортепьяновий попас п-ни О. Цпановської, яка з великим темпераментом і нехибною технікою виконала Лішта „Угорску фантазію“ в супроводї орхестри. Мужеский хор „Бояна“ в супроводї фортепьяну, веденого уміло п. Ол. Пашкевичом, іменню „Хор бранців“ з Гамалї — випав дуже поправно, хотїя на нашу думку в надто повільнім темпї; бодай що-до Лисенківських творів наші діріґенти повинні зятимити собі оклик Лисенка на пробах ювілейних концертів: Крило! Се чистий крило! — Деклямація п-ни Галї Телїшевської „На вічну память Котляревскому“ випала вельми удачно, а гучні оплески, які нагородили молодоньку декляматорку, стали для неї найліпшим доказом, що зуміла тронуть серця численно зібраної публіки. — Дальші мужескі хори „Бояна“ „На любій розмові“ і „Дівчана рута“ Ф. Колесси увливи вєї подробиці тих гарних композицій та причинили ся до поводженя печера. Слїдуюча точка сольового співу п-ї Ф. Лопатинської, на жаль, відізла, а тим сумнійше, що з причини самого-ж комітету, який завчасу не постарав ся о дозвіл у дир. опери Ходаковського і поставив співачку в прикру колїзїю відказати ся в послїдній хвилї від участі в концерті. Послїдній мішаний хор в супроводї орхестри Сїчинського „Лїчу в неволї“, виконаний як і вєсь проче під умілою батотою п. Р. Ганїнчака, виявив безнастанний поступ спосібного нашого композитора навіть на поли інструментації, на якім доселї він мало обертав ся. — Вржїє цілого концерту було піднесєне і високо артистичне, а одушевленє осягнуло кульмінаційну точку, коли хор заїнтоував гимн: „Ще не вмерла!“ а вся публіка повставши з місць, френетичними оплесками лучила ся зі словами піснї і дякувала аранжерам за зґотовленє такого величного дорчного свята в честь нашого незабутного народного Генїя.

— Накладом Укр.-рускої видавничої Спїлки у Львові вийшли отсї книжки:

Юлій Заєр: Легенди. З передмовою Юрія Караска. Переклав Михайло Мочульський. Львів 1904. З друкарні Наук. Тов-а ім. Шевченка. Стор. XVII + 148, 8°. Цїна 240 К.

Микола Дерлиця: Композитор і інші оповіданя. (Композитор. На чужім празнику. Бузьки. Жовтодзюбик. Весіле. Пташенята. Остатній бій. На вакаціях. Народна школа. До ока). — Стор. 144, 8°. Цїна 2 К.

В Літературно-науковій бібліотеці:

Ч. 73 — 74. II. Куліш: Українські оповіданя. (Гордовита пара Дівоче серце. Мартин Гак. Сїчові гості. Циган. Півпівинка. Товкач). — Стор. 144, 16°. Цїна 90 с.

Ч. 75. Фердинанд Ляссаль: Про суть конституції. Бєсїда виголошена в берлінськїм міщанськїм товаристві 1862 р. З німецького переклєв Р. Д. — Стор. VII + 48, 16, 16°. Цїна 30 с.

Телеграми

з дня 16. марця.

Будапешт. Угорский сойм веде дальшу дискусію над бюджетовою провізоромю.

Відень. Оломунецкий архієпископ др. Кош

має уступити з дотеперішного становища, а за те одержить 36.000 К річної пенсії.

Лісбона. Відносно жежи Іспаніяю а Португалією заострені. Іспанія громадить війська на португальській границі.

Лондон. Daily Tel. доносить з Нагасакі: Кружівники, які брали участь в бомбардуванню Владивостока, повернули до Сасега. Російські офіцери з захопленого Япанцями корабля „Скаторино-слав“ оповідають, що чотири япанські кружівники ушкоджені під Порт-Артуром прилипли до Сасега.

Берлін. Berliner Tageblatt доносить, що вісти про опущеня російским війском Порт-Артура є неправдиві.

Кольонія. Köln. Ztg. доносить, що єї дописуватель мав нагоду оглядати Порт-Артур по бомбардації. Він ствердив, що Япанці не зробили великої шкоди в місті. Завалило ся лише кілька більших будинків. Варстати і доки мало ушкоджені.

Лондон. Російське військо в Інкау горячково готувать ся до оборони. Уставлено кілька скорострільних гармат на позициях твердині.

Times доносить з Петербурга, що япанський відділ з 2.500 війська, який висів на сушу в заліві Пляксін і мав машерувати до Макурчав, стоить відтятий від прочих япанських сил, які висаджено в заліві Лазарева. Російське військо обсадило обі дороги, якими могли би машерувати Япанці, аби злучити ся із прочою частию армії.

Рєка. Французське правительство замовило в тутешних фабриках 150 торпедів.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Солянській у Львові.

→ Від 1. до 15. марця 1904. ←

Нова величава програма!

➔ **Морська битва на Жовтій морі.** ➔

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділю і свята 2 представлення о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвика ч 9. у Львові.

Найновіший твір Л. Лопатинського „ПАРАЦЯ“

комедія в 3 актах зі співами
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльним. Ся комедія збогачує знатно галерію типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упрощеним недотепом, але противно має нагоду посміятися ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

→ **Ціна 2 кор.** ←

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Зарваницю

поему **Василя Щурата** можна замовляти лише в Станіславській книгарні у Львові, ул. Руска ч. 3. Ціна з поштовою оплатою 25 сот.

Читайте!

Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видає сими днями найдешевший збірник сих творів п. в. „**ПОЕЗИЯ Т. ШЕВЧЕНКА**“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВІТИ“** у **Львові** (Ринок ч. 10.).

ТОВАРИСТВО ВЗАЙМНОГО КРЕДИТУ

„Дністер“

єтоваришене зареєстроване в обмежаню порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **ПОЗИЧКИ** на 6 1/2% за предложенем відповідної гіпотечки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншим купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивиденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурен, школи і т. и. 16 385 К

Стан 31. грудн. 1903:

Вкладки	1,444.589 К.
Уділи	109.835 К.
Фонди резервові	21.318 К.
Позички	1,330.822 К.
Цінні папери, льок. в банках і на рах біжучий	280.681 К.

За певну і добру льокацію поручаємо:

4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облігації пропінацийні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі денним.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Християнський Календар МІСІОНАРЯ на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чича св. Василія В. в Жовкій.*

„Тревоги автора і видавника“ (гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові. Ціна примірника на веліновім папері висилає всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го жовтня 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд	посп. особ.	приходить о годні	до Львова	Поїзд	посп. особ.	відходить о годні	зі Львова
1:30	6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня з Чернівців (Галацу), Чорткова, Калуша з Сокаля, Раги рускої з Самбора, Хирова з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче 7:55 на дв. головний 7:45 з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова з Кракова, Відня, Праги, Берліна з Стрия з Рівнева, Любачева 11:15 з Станиславова (Кересмезе, Потутор) 1:10 з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава з Підволочиск, Коняшинів на дв. Підзамче на дв. голов.	6:22 до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор до Підволочиск (Київа), Бродів дв. головний 6:43 " " дв. Підзамче 6:45 до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича 8:25 8:35 до Кракова, Відня, Праги, Берліна 9:05 до Лавочного, Хирова, Калуша 9:25 до Самбора, Хирова 9:40 до Белзці, Сокаля, Любачева 10:35 до Чернівців, Потутор, Десятини 10:40 до Тернополя, Потутор, дв. головний дв. Підзамче 10:57 до Стрия, Хирова, Борислава 3:05 до Рівнева, Любачева 3:25 до Самбора, Хирова 3:40 до Яворова	2:40	6:22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
	6:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				6:30	до Підволочиск (Київа), Бродів дв. головний
	6:50	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				6:43	" " дв. Підзамче
	7:35	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				6:45	до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича
	7:35	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				8:25	8:35 до Кракова, Відня, Праги, Берліна
	7:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				2:50	9:05 до Лавочного, Хирова, Калуша
	7:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				2:50	9:25 до Самбора, Хирова
	7:45	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				2:50	9:40 до Белзці, Сокаля, Любачева
	8:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				2:40	10:35 до Чернівців, Потутор, Десятини
	9:57	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня				2:40	10:40 до Тернополя, Потутор, дв. головний
2:15	10:25	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	10:57 до Стрия, Хирова, Борислава			
	11:15	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	3:05 до Рівнева, Любачева			
	1:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	3:25 до Самбора, Хирова			
	1:30	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	3:40 до Яворова			
	1:30	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	4:35	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	5:06	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	5:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	5:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	5:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
1:40	5:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	5:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	5:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	8:29	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:50	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:00	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:02	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:40	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
НІЧ	8:29	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:50	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:00	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:02	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:40	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	3:09	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	3:30	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	3:30	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
НІЧ	6:05	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	6:15	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	6:51	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	6:40	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	8:05	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:00	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:42	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
НІЧ	6:05	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	6:15	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	6:51	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	6:40	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	8:05	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:00	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	9:20	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:42	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			
	10:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2:40	до Яворова			

ЗАМІТКА: Пера нічна числять ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано. Час середно-європейский рикнуть ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12. год 36 мин часу львівского — бюро інформаційне и к. залізничний в к. залізничний (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє повенень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розкладає їди.